

Gáborélet

2014 december

Boldog Karácsonyt kívánunk!

**Nick Árpád az iskolánkban
Gulyás Andris, a mi superhősünk
Iskolánkban koncertezett a Muzsikás**

Tartalomjegyzék

Ünnep.....	3
Régen volt, hogy is volt	4
A hónap sztárja: Nick Árpád.....	5
Nick Árpád az iskolánkban.....	7
Egyetemisták látogatása.....	8
Gáborosok a nagyvilágban.....	9
A hónap tanára.....	11
A hónap tanulói.....	12
A mi szuperhősünk: Gulyás Andris.....	13
Fekete Anikó néni búcsúja.....	15
Karácsonyi szokások Európában.....	16
Ti mondtátok.....	17
Aktuális.....	18
Életképek.....	19

Gáborélet iskolai folyóirat

2014. tizedik szám

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Agárdi Ádám 8.a, Mervel Bence 8.a, Havassy Gergely 8.a, Áy Kristóf 8.a, Bozó Dániel 8.a, Varga Kata 7.a, Nándori Loretta 7.a, Virág Vivien 7.a, Németh Liliána 6.a, Csiklya Vanessza 6.a, Gombi-Nagy Máté 6.c, Bittó Attila 5.b, Horváth Alexandra 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Ünnep...

Kedves Gyerekek!

Elérkezett az év egyik legjobban várt hónapja, a december. Mi másról is szólhatna ez a hónap, mint a szívünket-lelkünket melengető ünnepről. Mind az iskolai hétköznapiakban, mind a közelgő téli szünetben az ünnep körül jár a gondolatunk. Decemberben jön a Mikulás, ez az adventi készülődés ideje, itt a Luca-napi vásár, az osztály- és iskolai karácsonyi ünnep. Éppen ezért decemberi számunk is egy kicsit különlegesebb lett. Gaál Dóri néni európai karácsonyi szokásokról ír nektek, és a humoros „Ti mondtátok” rovatban is az ünnep szót próbáltátok megfogalmazni. A „Gáborosok a nagyvilágban” című rovat is honnan máshonnan jelentkezhethet karácsonykor, mint Izraelből. De természetesen az eseményekben gazdag november történései mind megtalálhatóak e havi számunkban. Iskolánkban járt például a világ egyik legerősebb embere, Nick Árpád, aki rendhagyó osztályfőnöki órát is adott nektek a sztárinterjú mellett. Ellátogatott hozzánk a Muzsikás együttes is, az „Életképek”-ben ezeket a pillanatokat is felidézzük. Jártak nálunk egyetemisták is, és szebbnél szebb versenyeredményeket értek el tanulóink. Sajnos szomorú hírről is beszámolunk, mert Fekete Anikó néni elhagyta az iskolát. Pár hónap alatt is nagyon a gyerekek szívéhez nőtt, néhány gondolattal búcsúzik tőletek. Jelentkeznek a szokásos rovatok, a „Régen volt, hogy is volt...”, „A hónap tanára” és „A hónap tanulója” is. Készültünk egy különleges interjúval, mert úgy gondoltuk, hogy Gulyás András emberfeletti teljesítménye és életvidám természete mindenki szívét megmelengeti így karácsony előtt, az új esztendőre pedig erőt tud adni számunkra. Mi pedig a Gáborélet nevében mindenkinek boldog Karácsonyt, jó téli szünetet és további sikerekben gazdag új évet kívánunk Nektek!

Erdős Levente

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Bittó Róbert mesélt régi iskolai éveiről.

Mikor jártál pontosan ide?

1994 - 1996 között.

Miért szerettél ebbe az iskolába járni?

Sok barátom járt oda, a tanárok pedig rendesek és segítőkészek voltak. Nagyon jó iskolának tartottam, és persze közel is volt.

Volt kedvenc tanárod?

Az osztályfőnökünk Mariann néni és Zoli bácsi tök jó fejek voltak, és sokat köszönhetek nekik.

Sportoltál valamit akkoriban az iskolában?

Már akkoriban is a focit szerettem a legjobban. Feri bácsi, a technika tanár is nagyon szerette a focit. Árpi 'bá, a tesi tanár pedig egy volt csapattársam, barátom apukája volt.

Van-e olyan emléked, amire máig szívesen emlékszel iskolai éveidből?

Árpi 'bá és Feri 'bá gyakran kijöttek hétvégenként a meccseinkre, arra a BKV pályára, ami sajnos már nincs többé, mert egy "nagyon fontos" bevásárló központot építettek rá. Tesi órákon, illetve nyáron gyakran kimentünk a KAC-pályára, télen pedig a kisperesti uszodába jártunk sportolni.

Milyen eredményeket értél el az elmúlt években, mi történt veled?

Elég sok minden történt az utóbbi időszakban, sok siker ért mind a magánéletben, mind a munkában. A focinál maradva, sikerült fiatal korom ellenére a magyar másodosztályban, futsalban pedig az első osztályban bemutatkoznom. Sajnos bizonyos dolgok miatt abba kellett hagynom a profi labdarúgást, és én a tanulmányaim után a vendéglátást választottam. Mivel pénzem sok nem volt, és világot akartam látni, a nyelvtanulást pedig – a számítógépes ismeretekkel együtt - mindig sokra tartottam a jövő szempontjából, így hát elindultam külföldre. Sok országban éltem, sok kultúrával megismerkedtem. Jelenleg is külföldön élek, ami jó, mert jók az életkörülményeim, viszont sajnos így nem vagyok otthon.

Milyen az oktatás külföldön?

Az oktatás nem magasabb szintű, mint otthon, csak nyitottabb a világra, és sok helyen már egy 20 éves akár 3 nyelvet is beszél. A fiatalok nagyon sokat utaznak tanulmányi utakra külföldre, hogy ott ismerkedjenek meg személyesen azzal, amit tanulnak.

Bittó Attila 5.b

A hónap sztárja:

Nick Árpád

Hazánk és a világ egyik legerősebb embere egy élő legenda. Ötszörös Guinness-rekorder erőművész, többszörös Világ- és Európa bajnok erőemelésben, illetve szkanderben. Elhúzott már kamionokat, mozdonyokat, kompokat, repülőgépeket, versenyei, fellépései során beutazta a világot, mégis megmaradt büszke kispestinek. Szeret itt élni, örömmel fogadta el meghívásunkat, szívesen jött iskolánkba beszélgetni a gyerekekkel, és természetesen interjút is adott a Gáboréletnek. Ebben pedig kiderült, hogy mégiscsak van egy pici köze a Gábor iskolához.

Mikor kezdett el erőemeléssel foglalkozni, és miért ez ragadta meg?

1976-ban kezdtem el a sportágat űzni, de ezt megelőzte egy 15 éves atlétikai múlt. A Vasasban voltam gerelyhajító, nagyon szerettem dobálni, akár az utcán a kavicsokat is jó messzire. Iskolátok egyik tanárával, Verbai Gyulával

atletizáltam egy klubban. Egy betegség, a teniszkönyök miatt abba kellett hagynom az atlétikát, de találtam egy olyan sportot, amit pont nekem találtak ki. Itt statikus mozgás kell, nem kell dobni, rángatni, lassú, csak színtiszta nyers erőből végrehajtott gyakorlatok vannak.

Mi szeretett volna lenni általános iskolás korában?

Egy dolog lebegett előttem, hogy sportoló legyek. Azt, hogy mit

űzzek, még nem tudtam. Nem vagyok rá büszke, de a tanulás nem volt ínyemre való, mert örökké csak mozogtam. Tudatosan építettem fel az életemet, mert tudtam, hogy valamikor majd a sportból fogok megélni, hogy leszek majd valaki, akit ismerni fog a világ.

Ön volt-e a legerősebb az osztályban?

Igen, már alsóban is kitűntem. Nekem a matek az egy mumus volt, de mikor a testnevelés óra következett, akkor eljött az én világom. Én voltam tesiből a felelős, én mutattam be mindig a gyakorlatokat, a tanárom nagyon bízott bennem, én voltam az üdvöskéje. Ez pedig egy motiváció volt számomra a sport irányába. A testnevelő tanárom ösztökélésére kezdtem el aztán gerelyt hajítani, mert kislabda hajításban már akkoriban 80 méter körül dobáltam, a tanárom pedig meglátta bennem a tehetséget. Egyébként a fiam is örökölt valamit tőlem, mert ő is gerelyhajító.

Mit tart karrierje legnagyobb eredményének?

Sok sikerem volt, bejártam sok érdekes országot, felléptem cirkuszban is, Guinness-rekordokat is sikerült döntenem, de legnagyobb

eredménynek talán azt mondanám, amikor 1983-ban 245kg-ot nyomtam ki fekve.

Volt-e olyan pillanat, amikor abba akarta hagyni a karrierjét?

Ilyen soha nem volt. Voltak kritikus időszakok, amikor elfáradtam, vagy családi tragédia ért, de ezekből pont úgy tudtam kilépni, hogy a sportot választottam erőt adónak. A bánatból sokszor a hit tud kivinni, nekem pedig mindig is a sport volt a hitem.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Azt kívánnám, hogy találkozzak veletek 10 év múlva, beszélgessünk akkor is, a jövőben pedig legyetek boldog apukák és anyukák, és találjátok meg a számításaitokat az életben.

Havassy Gergely 8.a

Nick Árpád az iskolánkban

Lassan már hagyománnyá válik iskolánkban, hogy egy-egy neves vendég ellátogat hozzánk. November 12-én Nick Árpád erőművész tette tiszteletét iskolánkban. Büszke kispestiként örömmel tartott rendkívüli osztályfőnöki órát a Fő utcai épületben, több összegyűlt osztálynak.

Először azt szeretete volna megtudni, hogy ismerjük-e őt, tudunk-e valamit eredményeiről. Ő felkészülten jött hozzánk, hozott ugyanis néhány videót, ahol mindenki megismerhette milyen dolgokat is hajtott már végre.

Húzott már el 30 tonnás kamiont egy iskolában (itt a videó róla: <https://www.youtube.com/watch?v=jsmYVnUU6O4>), törtek már kalapáccsal betonkövet a hátán és a fején is (<https://www.youtube.com/watch?v=ub2azKzKeDU>), fogaival húzott el kisbuszt gyerekek előtt (<https://www.youtube.com/watch?v=Pe7G7FpnGl8>), fellépett cirkuszokban is és volt több Guinness- rekord döntése is. Utóbbiról könyvet is hozott, amit a gyerekek végignézhetnek.

Mesélt arról, hogy a sikerei eléréséhez milyen fontos dolgokra volt szükség, elmondta, hogy a sport nagyon nagy szerepet játszott az életében és kiemelte, hogy a család szeretete mennyire fontos, tisztelnünk kell szüleinket, akik értünk mindent megtesznek. Neki is van egy fia, aki az ő példáját próbálja követni, és sikeres atletizáló. De elmondta azt is, hogy hallgatnunk kell tanárainkra, mert ők is csak a mi javunkat akarják, nélkülük ő sem tudott volna ilyen emberré válni. Az egészséges életmód szintén kiemelt szerepet játszik az életében, őt nagyon elkéséríti, amikor dohányzó, italozó, kábítószerrel fiatalokat lát Kispesten. Több híres sportolóval együtt drogellenes kampányokat folytat. A gyerekeket személyesen is kérdezhettek tőle, mindenkinek biztató szavakat mondott. A diákok figyelmét teljesen lekötötte hatásos, elgondolkodtató beszéde.

Az óra végén egy produkcióval is készült nekünk, hozott ugyanis magával egy merev vasrudat, amit a diákok két kézzel sem bírtak meghajlítani, ám ő ezt a fogai közé betéve hajlította meg, elkápráztatva ezzel mindenkit.

Az előadás végén saját készítésű ajándékokat adtunk át Árpai bácsinak, aki hatalmas élményt nyújtott számunkra.

Csiklya Vanessza 6.a

Egyetemisták látogatása

Egy szerda reggelen találkoztunk velük az iskolában, rajzóra helyett. A teremben körbe kellett ülni, és úgy mutatkoztunk be egymásnak, hogy egy gombolyagot dobáltunk. Mindenki elmondta a nevét, és egy dolgot magáról, amikor hozzá került a gombolyag.

Két fiú és egy lány volt a vendég. A „főnök” fiút Kristófnak a másik srácot Áronnak, a lányt pedig Fruzsinnak hívták. Aztán nagy A-3-as lapokat osztottak, és mindenkinek mondia kellett valami olyat, amit ő létrehozna a suliban. Bármit lehetett mondani, és ezt meg is kellett tervezni, egy úgynevezett álomemeletet. Ötfős csapatokra bontottak minket, az első csapat lett a legjobb, az teljesen álomvilág volt. Mindenki rajzolt fotelszobát, kosár-, foci- és boks pályát illetve ringet. Mindenkinek külön állószobra volt, és külön WC-je. Ezeket a rajzokat el is meséltük, kik mit rajzoltak és mi kihez szólt. Aztán egy kicsit ők beszéltek magukról és az iskolájukról.

Feltettek egy csomó kérdést arról, hogy ki mennyit szokott facebookozni, és hogy mi tartja össze az osztályt. Mi mondtuk, hogy az osztályfőnök és az a tény, hogy kötelező iskolába járni. Mert ha nem kellene, valószínűleg nem is ismertük volna meg egymást. Végül pedig játszottunk egy olyan játékot, amelyben valaki kiment a teremből és a többiek kiválasztottak valakit, akinek utánozták a mozgását, és a kiküldött embernek ki kellett találnia, hogy kit utánoz a többi gyerek.

Ez az egész az összeköttetésről és a kapcsolatokról szólt. Nagyon izgalmas és érdekes óra volt, tök jó fejek voltak az egyetemisták, örültünk, hogy eljöttek hozzánk.

Bozó Dániel 8.a

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Dékán Judit – Izrael

1. Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

Ha jól emlékszem és jól számolok, 1996-2000-ig jártam oda. Alsóban Polizosz Tünde, felsőben Hartai Ágnes volt az osztályfőnököm.

2. Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

Jól éreztem magam, bár nem voltam túl nyitott mindenkre. Felsőben viszont ez pozitívabb irányban változott. De hatodikban átmentem egy hatosztályos gimnáziumba. A Gáborban a tanárok kedvesek és segítőkészek voltak. Ági nénit és Ica nénit kifejezetten szerettem!

3. Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Izraelbe, azaz mi a te élettörténeted?

A hatosztályos gimnázium után felvételt nyertem az ELTE PPK Rekreatív szervező és egészségfejlesztő szak esti tagozatára, de mivel ütköztek az óraim a versenyeimmel, ezért átkértem magam nappali tagozatra. 2 évet jártam oda, amikor is iskolától függetlenül lehetőséget kaptam, hogy egy ösztöndíj programmal Izraelbe mehessek. Passzíváltattam 1 évet, hogy kint lehessenek. Ezután hazajöttem befejezni a sulit, és elkezdtem dolgozni egy 5 csillagos

apartman hotelban, ahol közel 2 évig voltam felszolgáló/bankett asszisztens. Államvizsgám utáni elképzeléseink azonban csak részben egyeztek. A fő gond - nem meglepő módon - a fizetés volt. Ez volt az a pont, amikor úgy döntöttem, hogy bevándorlok Izraelbe, ahol immár másfél éve élek.

4. Mivel foglalkozol?

Szállodában kezdtem felszolgálóként az étteremben. Fél év után átkértek a lobbiba „barmannek”, és jelenleg a Cafe Greg kávézóban vagyok „barista” már hetedik hónapja, és nagyon szeretem csinálni. A munkák között átfedések vannak, a szállodát még nem hagytam ott teljesen.

5. Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

Izrael legdélebbi pontján élek, Eilat-ban. Egyik oldalon Jordánia, a másik oldalon Egyiptom van. Ez a turizmus fővárosa. Siófokhoz lehet hasonlítani. A part tele van szállodákkal, valóságos buli hegyek vannak itt. Feljebb viszont a csendes kisvárosi élet (ahol én is lakom). Főbb látványosság a korallok, a búvárkodás, a delfinek és a vízi sportok.

6. Miben más Izrael, mint Magyarország?

A kultúra, a nyelv, a mentalitás, a háborús helyzet... Szóval minden, és ettől függetlenül jó itt lenni. Munka mindig akad. Befogadóak az emberek. Ismeretlenül is segítenek mindenben. Imádják a magyarokat. Az viszont köztudott, hogy ez fordítva sajnos nem mondható el. Ezekről órákig lehetne még beszélni, de most röviden ennyi.

7. Ha újra élhetnél, mit csinálnál másként?

Nem érzem úgy, hogy nagyon változtatnék az életemen. Jelenleg elégedett vagyok. Jól keresek, támogatni tudom a családomat, és jó eséllyel el tudom érni céljaimat. De ahhoz meg fiatal vagyok, hogy abba gondoljak bele, hogy min változtatnék.

8. Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Próbáljatok meg minél több dolgot elsajátítani, mert sosem tudni, hogy mit hoz a jövő! Építsetek kapcsolatokat, és az adott lehetőségeket használjátok ki!

A hónap tanára:

Sósné Pál Emőke

- Emőke néni, ahogy eddig nem ismertétek

Emőke néni 1999. óta tanít alsósokat iskolánkban, a mostani a negyedik osztálya, akiket itt vezényel. Imádja a kis állatokat, és nagy türelme van a gyerekekhez, akik nagyon szeretik őt. Évről évre készíti fel a csemetéket a mese- és versmondó versenyekre, ahonnan szinte soha nem jönnek vissza üres kézzel. Novemberben is ezüst okleveles lett egyik tanítványa. Állandó jókedve és vidámsága mindenkire átragad, időnként pedig a suliujságba is szívesen ír nektek, rólatok.

1. Miért a tanári pályát választotta?

Anyukám testvérei között két pedagógus is van. Gyerekkoromban nagy meséléseket tartottak a szünetekben. Nagyon vidám történeteket adtak elő a gyerekek viselt dolgairól. Név szerint ismertem az osztályaikat, jártam velük színházba, múzeumba. Aztán amikor középiskolás lettem, nyaranként már balatoni táborozásra is mehettem velük. Egyértelmű volt a pályaválasztás.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Színésznő, rendező, régész.....tanító

3. Voltak-e gyerekkori csínytevései?

Gimnazista koromban énekórák alatt sírverseket költöttem az osztálytársaimról, amit meg is osztottam velük pad alatt küldött levél formájában. Majd kipukkadtunk a nevetéstől.

4. Mi volt a kedvenc tantárgya?

Magyar, történelem, rajz, földrajz.

5. Miért a kicsik tanítását választotta?

A nagynénikéim mellett már volt bennük gyakorlatom.

6. Mi volt a legnagyobb élménye a tanítás alatt?

Rengeteg emlékezetes dolog történt. Sose felejttem el, amikor a legelső osztályom komoly felnőttként, nagy bokkrétával, mint egy esküvői menet befutott hozzám.

7. Mi a kedvenc étele?

Gyerekkoromban a rakott krumpli volt, azóta már mindenféle, főleg ha saláta. Otthon is képes vagyok magamnak mindenféle formában elegyeket kutyulni.

8. Hová szeret járni kirándulni?

Bárhova, csak kint legyen a zöldben. Lehet domb, völgy, alföld, barlang... A legszebb vidék a nagymamám falujának határa. Mivel ott töltöttem a gyermekkorom, minden fát és bokrot ismerek. Persze már jól megnőttek.

9. Mi a kedvenc könyve?

Az utóbbi években nagyon megragadott Wass Albert: Kard és kasza, és A funtineli boszorkány c. műve.

10. Milyen háziállatokat szeret a legjobban?

Mindenféle szőrmókot szeretek. Mivel van két édes tengerimalacom, talán ezek most a kedvenceim, de Bátor, az osztályunk aranyhörsöge is a szívem csücske. Most nálam van otthon.

11. Mi a kedvenc hobbija?

Ha van egy kis időm, olvasok, könyv mindig van nálam. De nagyon szeretek sportolni is, és természetesen nagy rajongója vagyok a kerékpározásnak.

12. Milyen filmeket szeret?

Szeretem a történelmi filmeket. Amit sose hagyok ki, az Az indul a bakterház.

13. Mi volt élete legemlékezetesebb pillanata?

A lányom születése egy különleges, nagy dolog volt.

13+1. Mi lenne a három kívánsága?

1. Játék, móka, kacagás!
2. Az iskolánk egy fűjásra legyen modern és korszerű!
3. Ép test és ép lélek!

/A kérdéseket a Gáborélet szerkesztői állították össze./

A hónap tanulói

novemberben

Szántó Lénárd 3.a

Azért tanulok, hogy majd mérnök lehessenek. Kedvenc tantárgyaim a matek, a tesi és a nyelvtan. Már négy éve focizom a Honvéd utánpótláscsapatában. Novemberben a kerületi versmondó versenyen ezüst okleveles lettem, és tagja voltam a Bozsik-tornán győztes iskolai focicsapatnak is. Ha az iskolában jó eredményeket érek el, akkor otthon a szüleim megpusztilnak és gratulálnak. Szabadidőmben leginkább a barátaimmal szeretek találkozni, hogy együtt játszassunk, focizassunk, vagy valami mást sportolhassunk. Ha nagy leszek, olyan mérnök szeretnék lenni, aki házakat tervez. Azért szeretek ebbe az iskolába járni, mert anyukám is itt dolgozik, közel van a házunkhoz, és vannak itt barátaim.

Ujvári Ákos 6.c

Azért tanulok, hogy felnőtt koromban legyen miből megélnem, a tanulás ugyanis egy jó munkahelyet eredményez. Szüleim is mindig azt mondják, hogy saját magamért tanulok. Kedvenc tárgyaim a tesi, az infó és a technika. Délutánonként angol különórákra járok és a Pénzügyőr SE-ben röplabdázom. Novemberben első helyezést értem el a kerületi úszóversenyen, tagja voltam a bronzérmes iskolai úszócsapatnak és a kerületi angol játékos vetélkedőn 3. helyezést elért csapatnak is. Hobbim a számítógépezés, felnőtt koromban informatikus szeretnék lenni, de gondolkozom autóelektronikával való foglalkozáson is. Az informatikához nagy szükség van a matematikára, azt pedig itt emelt szinten tanulhatom, de a barátaim miatt is szeretek ide járni.

A MI SZUPERHŐSÜNK:

Gulyás Andris

Andris a Fő utcai épület 4.b osztályos tanulója. Nagyon jól tanul, folyamatosan részt vesz az iskolai műsorokon, társaival fellép az ünnepi rendezvényeken, már többször is megérdemelte volna „A hónap tanulója” címet. Még tehetségénél és szorgalmánál is figyelemreméltebb azonban meggyerő személyisége. Életvidám, pozitív szemléletű, barátságos és jó humorú. Osztálytársaival nagyon jó a viszonya, nincs, aki ne kedvelné őt. Mozgássérültként pedig nemhogy kevesebbre lenne képes, de az átlagosnál jóval aktívabb életet él. Hozzáállása, teljesítménye példaként kell, hogy szolgáljon mindenkinek.

Mi mindent csinálsz a tanuláson kívül?

Néptáncolok itt a suliban, a kispesti zeneiskolában dobolok, járok külön szolfézsra, a zuglói mozgásjavítóba pedig úszni. Ezeken kívül kajakozom és boccia versenyeken is részt veszek. Ez utóbbi egy labdajáték, amit a paralimpián játszanak.

Vannak-e komoly terveid ezek közül valamelyikkel?

Igen, a zenével vannak a leginkább céljaim. Felnőttként ugyanis mozgássérülteket szeretnék majd zenére oktatni. De persze van más tervem is, ami pár éve már megfogalmazódott bennem: orvos szeretnék lenni.

Miért a mozgássérülteknek szeretnél segíteni?

Mert a mozgássérültek nem igazán tudnak eljárni mondjuk zeneiskolákba. Én kijárnék hozzájuk a mozgásjavítóba, oktatnám őket szolfézásra, dobolni, vagy más ütős hangszereken játszani. Ezeket én is nagyon szeretem.

A sportban milyen céljaid vannak?

Futóversenyeken szeretnék részt venni. Épp most készülünk a jövő őszi jubileumi 30. SPAR maratoni futásra. Ide bárki nevezhet, én mozgássérültként fogok indulni apával és egy pár emberrel egy futó kocsiban, felváltva fognak majd tolni. Eddig még nem tudtuk lefutni a maratont, mert ősszel apának fájt a lába, és csak 30 km-t tudtunk teljesíteni. Tavasszal már le szeretnék futni a 42 km-t, hogy felkészülten menjünk a jubileumira. Ha teljesítjük, utána célunk az 50 km lesz. Felnőttként talán a boccia-val is komolyabban foglalkozom majd, nemrég is volt egy ilyen bemutatónk. Egyébként is szeretem a sportot.

Szeretsz-e ebbe az iskolába járni?

Igen, már oviba is a közelbe jártam, és bár elvileg egy másik iskolához tartoznék, én mondtam, hogy engem ide hozzanak. Kati néni sokszor eljött az ovinkba, és tetszettek a bemutató órák is. Szeretem az itteni tanító néniket, mindegyiket. Nagyon segítőkészek.

Érezted-e valaha, hogy hátrányban vagy a többiekkel szemben?

Nem, hiszen másban, mondjuk matek feladatokban, vagy úszásban meg lehet, hogy én vagyok a jobb. Mindig a jót kell nézni mindenben.

Milyen dolgokon szoktál gondolkozni?

Az álmokon. Ezek furcsa dolgok, mert nem lehet őket irányítani. Néha én is álmodom olyat, hogy természetfeletti lényekkel, vagy robotokkal harcolok. Van, hogy olyankor nagy és erős vagyok, és legyőzöm őket. De igazából ez csak álom, az életben a félelmeinket kell legyőznünk. Én csak a sötétségtől félek kicsit.

Mit jelent számodra a szeretet?

A családot, a barátokat, az összetartást és a vidámságot.

Fekete Anikó néni búcsúja

„Életem egyik legérdekesebb időszaka volt az a három hónap, amit a Kispesti Gábor Áron Általános Iskolában (Nádasdy utca) töltöttem. Sokfélét tanulhattam itt tanároktól, diákoktól egyaránt.

Drága Skacok!

Annyira jól esett, amikor csillogó szemmel szembejöttetek a folyosón vagy az utcán, és megkérdeztétek, lesz-e énekóra, s ha igen, mikor, mert már nagyon várjátok. Igazán jól esett! Sokszor eszembe jutottatok azóta is! Gyakoroljátok szorgalmasan a „Megállt az órát!” és a „Van egy pipám egy kalapom...” kezdetű dalt! Becsüljétek meg az új énektanárnőt, Réka nénit, mert sokat lehet tőle tanulni!

Köszönet drága kollégák a nyitottságért, segítőkészségért, gyerekközpontúságért. Sokat jelentett számomra az odafordulásotok, egy-egy jó szándékú mondatotok!

Minden jót erre a tanévre! Nyugalmas és Szeretetteljes Ünnepeket Kívánok Nektek!”

200 éve született iskolánk névadója, Gábor Áron

(1814. november 27. Bereck)

(http://hu.wikipedia.org/wiki/G%C3%A1bor_%C3%81ron)

Karácsonyi szokások Európában

Olaszországban a karácsonyfát már dec.8-ától kezdve díszítik. Emiatt nemigen használatos az adventi koszorú. Nagyon népszerű viszont a betlehemi jászol készítése, nemcsak a templomokban, de az otthonokban is. Az ajándékokat vidékenként eltérően Szent Lúcia (S.Lucia), a Télapó (Babbo Natale), illetve a Befana hozza. Korábban vidéken használatos volt a mi betlehemezésünkhöz hasonló népszokás. Olaszországban a gyermekeket kétszer ajándékozzák meg. Szentestén csupán apróságokat kapnak, a nagy ajándék Háromkirályok napján érkezik. Ezen a napon - már csak a nagyon hagyományhű családoknál - a "strega befana", egy kis boszorkány jön el a kéményen át, és az angol Mikuláshoz hasonlóan juttatja el ajándékait.

Svédországban és Dániában Tomtétól illetve Nissentől félnek az emberek. Ezek a kis koboldok a házban élnek, és meghatározzák az emberek sorsát. Karácsonykor azonban előjönnek rejtekükből, hogy bosszantsák a lakókat. Lecsillapításukra a családok egy tál rizskását helyeznek a padlásra, hogy a koboldok ezzel olthassák éhüket. A smörgösbord, a pazar karácsony esti vacsora előtt szaunába mennek a skandinávok. Az egész északi térségben általános szokás a karácsonyfa körültáncolása, csak ezután osztják szét az ajándékokat.

Nagy-Britanniában a farsangihoz hasonló papírdíszítéssel ékesítik fel a házat. Szenteste a gyerekek zokni alakú zsákocskát függesztenek az ágyra vagy a kandallóra, abban a reményben, hogy a kéményen keresztül eljön hozzájuk a Mikulás (Santa Claus), és ajándékkal tölti meg azokat. A karácsonyi események középpontjában december 25-e áll, amikor a széles családi kör közösen fogyasztja el az ünnepi ételt. Pulykakakas, puding és végezetül durranó cukorka kerül az asztalra, a fejükön papírkalapját viselő résztvevők elé.

Írországból szokás karácsony éjszakáján piros gyertyát, egy darabka karácsonyi süteményt és egy pohár whiskeyt az ablakba tenni a szent család számára, ha arra járna.

Gaál Dorottya

Ti mondtátok...

Mi az ünnep?

*„Ünnepkor szép ruhába öltözünk, és bulizunk vagy templomba megyünk.”
(Vanessza, 8 éves)*

„Az ünnep az, amikor minden gyerek úgy 5 milliós értékű ajándékot kap, kivéve persze engem...” (Ricsi, 10 éves)

*„Olyankor végre lehet lazának lenni...”
(Andris, 9 éves)*

„Ünnep az, amikor az emberek kiöltöznek. Bár mi például húsvétkor nem szoktunk kiöltözni, hanem otthon alszunk és kilazítjuk magunkat.” (Kitti, 10 éves)

*„Az ünnep, az a karácsony. Ez Jézus születésnapja. József és Mária nem talált szállást egész Betlehemben, ezért Jézus egy rongyos istállóban született.”
(Elvira, 9 éves)*

„Kapunk ajándékot, lehet bulizni, jól bekajálni. És nem kell tanulni!” (Kevin, 12 éves)

*„Az ünnepnek én nagyon örülök, mert nem kell az iskolában töltenem a fél napomat. Az egyetlen hátránya az ünnepnek, hogy nem láthatom osztálytársaimat, de az internet segítségével igazából ez sem akadály.”
(Levente, 11 éves)*

„Az ünnep a szeretetről szól. Ilyenkor még azok is együtt vannak, akik utálják egymást...” (Kitti, 12 éves)

„Az ünnep egy nagyon találó kifejezés az ajándékozásra...” (Gergő, 13 éves)

Aktuális

Novemberi eredmények:

Kerületi úszóverseny:

5-6. o., fiúk: Ujvári Ákos (6.c) – **1. helyezés**

Varga Vencel (6.c) – **3. helyezés**

5-6. o., lányok: Országh Anna (6.c) – **1. helyezés**

7-8. o., lányok: Bardócz Fanni (7.b) – **1. helyezés**

Fiú csapat: Ujvári Ákos, Beliczki Ákos, Varga Vencel (mind 6.c), Bakai Zoltán (7.c) – **3. helyezés**

Angol kerületi játékos vetélkedő:

Tran Máté, Oravecz Balázs, Ujvári Ákos, Bács Bence, Zsíros Roland (6.c) – **3. helyezés**

Kerületi rajzverseny:

Színes technika, 5-6. o.: Harsányi-Sulyom Anna (6.c) – **2. helyezés**

Grafika, 5-6. o.: Nász Pálma (6.c) – **2. helyezés**

Különdíjas: Molnár Nikolett (8.a)

Farkas Ferenc országos zongoraverseny:

Varga Kata (7.a) – **3. hely**

Kerületi alsós versmondó verseny:

Fehér Hanna (3.b) - **arany oklevél**

Sallai-Dintsér Marcell (1.b) - **ezüst oklevél**

Schmálik Barbara (2.a) - **ezüst oklevél**

Hallgas Benedek (2.b) - **ezüst oklevél**

Szántó Lénárd (3.a) - **ezüst oklevél**

Farkas Gergely (4.b) – **ezüst oklevél**

Mezei Benedek (4.b) - **ezüst oklevél**

Gergő Lilla (3.b) – **bronz oklevél**

Bozsik-torna, kerületi II. kcs:

Nguyen Van Thien Gábor (5.b), Kakas Csanád, Fábíán Tamás (5.c), Horváth Levente (5.c), Farkas Gergely (4.b), Lakk Zsombor (4.b), Varga Donát (4.b), Gáspár Roland (4.a), Szántó Lénárd (3.a), Szegedi Noel (3.b), Szabó Levente (3.b) – **1. helyezés**

MTMSZ Őszi Kupa országos serdülő modern tánc verseny, csapat:

Szabó Lilla, Bencze Laura (5.c) – **1. helyezés**

GRATULÁLUNK MINDENKINEK!

Nick Árpád látogatása

Muzsikás koncert

Suli buli

Adventi kézműves

Teremfestés az 5.a osztályban

